

17. nedeľa B

*Len jeden je Pán, jedna viera, jeden krst.
Len jeden je Boh a Otec všetkých,
ktorý je nad všetkými,
preniká všetko a je vo všetkých. (Ef 4,5-6)*

Prvé čítanie

2. kniha kráľov 4,42-44

Nejaký človek prišiel z Baal-Šališa a priniesol Božiemu mužovi Elizeovi chlieb z prvotín; dvadsať jačmenných chlebíkov a čerstvé zrnó v kapse. Elizeus povedal sluhovi: "Daj to ľuďom jesť!" Ale on mu odpovedal: "Ako mám toto dať stovke chlapov?"

Elizeus povedal: "Daj to ľuďom jesť. Lebo takto hovorí Pán: 'Najedia sa a ešte zvýši.'"

A tak im to predložil. I najedli sa a ešte zvýšilo, ako povedal Pán.

Druhé čítanie

List Efezanom 4,1-6

Bratia a sestry, veľmi vás prosím, ja, väzeň pre Pána: Žite dôstojne podľa povolania, ktoré sa vám dostalo. Buďte opravdivo pokorní, dobrotiví a trezliví. Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja.

Len jedno je telo, len jeden Duch, ako je len jedna nádej, ku ktorej ste povolaní. Len jeden je Pán, jedna viera, jeden krst. Len jeden je Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, preniká všetko a je vo všetkých.

Evanjelium

Ján 6,1-15

Ježiš odišiel na druhý breh Galilejského mora, ktoré sa volá aj Tiberiadské jazero. Šiel za ním veľký zástup, lebo videli znamenia, ktoré konal na chorých. Ježiš vystúpil na vrch a posadil sa tam so svojimi učeníkmi. Blízko bola židovská slávnosť Veľkej noci.

Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľký zástup, povedal Filipovi: "Kde nakúpime chleba, aby sa títo ľudia najedli?" To však povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí.

Filip mu odpovedal: "Nebude dosť chleba ani za dvesto denárov, ak sa má ujsť každému čo len kúsok."

Jeden z učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal: "Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých!?"

Ježiš povedal: "Usad'te ľudí!"

Bolo na tom mieste mnoho trávy. Mužov si tam posadalo okolo päťtisíc.

Ježiš vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli.

A keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: "Pozbierajte zvyšné kúsky, aby nič nevyšlo nazmar!" Pozbierali teda a naplnili dvanásť košov kúskami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali po jedle.

Keď tí ľudia videli, aké znamenie Ježiš urobil, hovorili: "Toto je naozaj ten Prorok, ktorý má prísť na svet."

Ale keď Ježiš zvedel, že chcú prísť, zmocniť sa ho a urobiť ho kráľom, znova sa celkom sám utiahol na horu.

Na zamyslenie

V dnešnú nedeľu ako aj nasledujúce štyri nedele sa stretávame so šiestou hlavou evanjelia Jána, ktorého ťažiskom je "Zázračne rozmnoženie chleba – Chlieb života".

Nadchádza nový čas. Boh je pre Elizea ten, ktorý sýti ľudí vďaka moci jeho slova, ktoré pôsobí, v evanjeliu je to Ježiš, ktorý má Božskú moc. Cez ten znak rozmnoženia chleba vidíme Boha ako toho, ktorý vníma potreby ľudí a stará sa o to, čo potrebujú k životu.

Dokonca viac ako to: Boh je Bohom, ktorý sám v sebe je plnosťou a hojnosťou. Príde čas kedy dostaneme priamo od Neho plnosť a hojnosť.

Ale dnes je On ešte odkázaný na našu spoluprácu. On dáva cez nás, ak dáme Ježišovi to, čo vlastníme. On nám ukazuje novú cestu vzájomného "spolu", ktorá vychádza z toho, čo máme aj keď to je iba päť chlebov a dve ryby. Rozmnoženie chleba sa nedeje na základe ničoho, ale vďaka dieťaťu, ktoré bolo odhodlané deliť sa aj tým málom, čo malo. Ježiš nevyžaduje od nás nič, čo nemáme; v jeho rukách sa rozmnoží každý, aj taký malý príspevok. Iba takto sa môžeme stať požehnaním pre iných.

Všetky zázračné dary (u Jána nazvané ako "znaky") ukazujú na konečný dar spásy, dar plnosti a skutočnosti novej akosti, ktorá prišla na svet s Ježišom. Hrozí tu, že ľudia jeho znak zle pochopia. Ich srdce síce pociťuje túžbu po naznačenej plnosti života, tuší, čo asi práve prežilo, vysvetľuje si aj túto hostinu poukazovaním na samého Hostiteľa ("Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet."), ale to vysvetlenie ide potom ďalej v materiálnom smere.

Dostávať, to chcú ľudia, ale nie ďalej dávať, oni chcú politického kráľa, vďaka ktorému by boli v tej dočasnej pozemskej skutočnosti bez starosti, to, čo sa slávi až vo večnosti chcú oni, aby to bolo už teraz všednosťou. Počas nasledujúcich nedeľ sa Ježiš pokúsi v svojej reči ("Ja som chlieb života") viesť ďalej ľudí pričom sa dá poznať ako ten, ktorý dokáže nielen hlad fyzicky, ale hlavne ten hlbší hlad človeka po živote utíšiť.

Ak my dnes pamätajúc o jeho prisľúbe o plnosti života slávime Eucharistiu, čiže slávnosť vďaka vzdávania, oslavujeme našu vieru v to, čo jeden latinskoamerický text vyjadruje:

- Uprostred hladu a vojny oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: pokoj a naplnenie.
- Uprostred utrpenia a tyrania oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: pomoc a voľnosť.
- Uprostred pochybnosti a zúfalstva oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: vieru a nádej.
- Uprostred strachu a zrady oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: radosť a vernosť.
- Uprostred nenávisťi a smrti oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: lásku a život.
- Uprostred hriechu a slabosti oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: nový začiatok a záchranu.
- Uprostred smrti, ktorá nás obkľučuje oslavujeme to, čo bolo prisľúbené: živého Krista.